

Des de 1936 fins el 2009 més de 35.000 nens i nenes van patir tota mena d'abusos a Irlanda en diverses institucions de l'Església catòlica. Només a l'arxidiòcesi de Dublín, s'ha provat que 320 nens van patir abusos sexuals per part de capellans entre el 1975 i el 2004. Els *Informes oficials Ryan i Murphy* han provat aquests delictes (molt de temps impunes). La pederàstia, qualificada d'endèmica, va ser possible a causa d'una estructura i cultura eclesials de silenci per protegir la reputació de la institució, menystenint en tot moment les víctimes i les seves denúncies. I això en connivència amb l'estat irlandès. Ara és l'hora de la veritat: els delictes eclesials impunes a l'empara de l'estat irlandès clamen una justícia civil.

PEDERÀSTICA CATÒLICA, UNA ENDÈMIA IMPUNE A IRLANDA

LES TRES REUNIONS DE BENET XVI AMB ELS BISBES IRLANDESOS: EL VATICÀ DAVANT LA JUSTÍCIA CIVIL

Els passats dies 15 i 16 de febrer de 2010, Benet XVI es va reunir per tercera vegada en dos anys amb els 24 bisbes irlandesos al Vaticà. La primera reunió es va produir el juny de 2009 després de conèixer l'*Informe Ryan* (20/5/2009) que va revelar que del total dels 1.500 testimonis de la comissió que van patir tota mena d'abusos a Irlanda en diverses institucions de l'Església catòlica, el 50% van ser objecte d'abusos sexuals i el 90 % d'abusos físics i/o psíquics. Es calcula que més de 35.000 nens i nenes van patir abusos en institucions estatals regentades per religiosos d'Irlanda durant gairebé 70 anys. La segona reunió vaticana, el desembre de 2009, va ser després de conèixer l'*Informe Murphy* (21/7/2009), que va treure a la llum que durant els últims 30 anys com a mínim 320 nens van ser víctimes d'abusos comesos per 46 sacerdots de l'arxidiòcesi de Dublín. L'Església no va aplicar les seves pròpies lleis canòniques, va amagar els fets i la comunicació entre les mateixes autoritats eclesiaístiques era inexistent. L'estat irlandès va mostrar la seva connivència en amagar les denúncies dels fets per protegir la reputació de la institució i dels capellans, evitant els escàndols. El Vaticà finalment afronta la justícia civil a remolc de l'aparició dels informes.

LA COMISSIÓ INVESTIGADORA DELS ABUSOS INFANTILS: NOU ANYS DE TREBALL

La Comissió Investigadora dels Abusos Infants creada el 23 de maig de 2000 i posada en marxa oficialment després d'una allau de denúncies, tenia tres funcions principals: escoltar l'evidència de l'abús de les persones que havien patit maltractaments durant la infància; dur a terme una investigació sobre aquest abús i determinar-ne les causes, la naturalesa, les circumstàncies i l'abast d'aquests abusos per preparar i publicar informes sobre els resultats de la recerca i sobre les seves recomanacions en relació amb el tractament dels efectes d'aquests abusos. La Comissió no tenia cap paper en relació amb la compensació financera. El president de la comissió, **Sean Ryan**, era un jutge del Tribunal Suprem i els membres provenien de diverses disciplines amb un nombre pertanyent al Departament d'Educació i Ciència irlandès. La comissió tenia un mandat en relació amb quatre tipus d'abús: el maltractament físic, l'abús sexual, les negligències i l'abús emocional. Fruit d'aquesta comissió s'elabora l'*Informe Ryan*.